

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den guddommelige Treenighed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 201. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1858_1231-txt-shoot-idm422/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

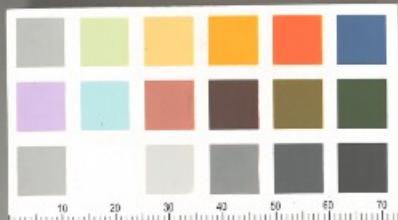
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

og Gudsdyrkelse, da er det først ved den kristelige Aarbejding, vi kan faae Kundslab om Gudsdommens tresoldige Personlighed og kun gennem det nye kristelige Mennekeliø, vi kan spore Guddommens personlige Virkdomhed.

Naaer vi derimod ved Aands-Horkyndelsen af Troes-Ordet og Daabs-Ordet i uoploelig Sammenhaeng, har vundet Tro paa Gud-Fader som Gnebolds-Herren (pantokrator) og Skaberen, og paa Gud-Faders eenbaerne Son som den i Kjøtet komne Jesus Christus, Frelses og Dommer, og paa Helligaanden som Menighedens evige Livskraft, da seer vi ikke blot, at den guddommelige Treenigheds ganste rigtig i den levende Aabenbarelse personlig svare til Treenigheds-Begrebet: Kjærlighed, Sandhed og den fælles Livskraft, og at Sonnens, Borgheres Jesu Christi Manddom med hjerte, Mund og Haand levende udtrykker den guddommelige Kjærlighed, Sandhed og Kraft, men vi kan ogsaa slutte os til, at Menigheds-Livet i Christus maa have hjendelige Spor af den guddommelige Treenigheds personlige Virkdomhed.

Hørerend vi imidlertid med mindst Held kan lede herom, maae vi have opdaget de kristelige Livstegn i Menighedens levende Trosekjendelse, i Aands-Horkyndelsen af det tilsvarende Evangelium, og i den deraf udspringende Menigheds-Lovsang, som naar de er levende, umagtig udtrykker et eindommelig kristent Liv, da det levende Udtolk altid viser et tilsvarende levende Indtryk. Dog, jelo naar vi tillige har besindet os paa, at disse kristelige Livstegn forudsætter et tresoldigt

Christus-Liv af Tro og Haab og Kjærlighed, hvori vi maa funne spore Treenighedens personlige Virkdomhed, saa stoder vi deg strax paa en uoverstigelig Hindring for Treenighedens klare Etjhendelse (Bestuelien Ansigt til Ansigt) i Guds-Rigets tilsvarende Tredobbelthed, som Aanden og Sonnen og Faderens Riget, thi da Menigheds-Livet, lige til Herren kommer oiensyntlig igjen, funer aandeligt, saa er Livs-Erfaringen indkrenket til Guds-Riget i Aanden, fordi det er kun gennem den Helligaands Personlighed, baade Sonnen og Faderens Personlighed virker hos Menigheden. Fra dette Stad seer det vel allerklæret, hvad for Bestien fra alle Sider er fladt nok, at med Troen paa den Helligaands Personlighed staar og holder al levende Christendom, thi fun i Aanden er Gud virkelig levende og levendegjørende hos os, og derfor er Troen, som den Helligaand personlig virker, Grundvorden for hele Christus-Livet under Herrens tilsynsladende Kraværelse, som strevet staar: nu ²⁰² jordes vi i Troen, ikke i Bestuelien, og atter: hvad vi lever, det lever vi i Gud-Sons Tro. *fful. 210*

Anderledes vil det imidlertid være, naar Vorherre Jesus Christus kommer i sin Hellighed og sidder personlig paa Thronen, som strevet staar: I Christe! nu er vi Guds Barn, og det er endnu ikke aabenbart hvad vi skal blive, men vi ved, at naar han aabenbares, da skal vi blive ham lige, thi vi skal see ham, som han er, og atter: Eders Liv er stjælt med Christus i Gud, men naar Christus vort Liv aabenbares, da skal ogsaa I aabenbares

